

ת"פ 1884/04 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד איתי בלולו

בית משפט השלום בכפר-סבא

ת"פ 15-04-1884 מדינת ישראל נ' בלולו
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נ ג ד

איתי בלולו - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ענת קירשנברג

הכרעת דין

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם, ליד 1991, הוגש כתב אישום המיחס לו 2 אישומים כדלקמן:

על פי האישום הראשון ביום 17.11.14 אירעה תאונת דרכים בין הנאשם, שניג ברכבו, לבין רכבם של יעקב שקרל ומיכל שבתאי-שקרל (להלן - **המתלוננים**), אשר היה נהוג על יدي בהם. כתוצאה מההתאונה נגרם נזק לפחות הרכב של הנאשם. בהמשך לכך, באותו מועד, התקשר הנאשם למATALONNA ודרש כי תשלם לו סכום של 40,000 ₪ והמATALONNA השיבה לו שהדבר יפתר דרך חברת הביטוח. בהמשך איים הנאשם על המATALONNA באומרו: "**אני אראה לך עם מי יש לך עסק**", "**אדאג שהבן שלך לא ינוג יוטר ושלא יהיה לו רשות**".

על פי האישום השני ביום 18.11.14 בשעה 00:00 התקשר הנאשם למATALONNA שלוש פעמים ובתגובה היא הפנתה אותו לחברת הביטוח. המATALONNA יקרה קשר עם בן זוגה המATALON, ביקש שיצור קשר עם הנאשם ופנה אותו לחברת הביטוח. בהמשך, התקשר המATALON לנายนם ובקש ממנו שיפנה לחברת הביטוח ויפסיק להתקשר. בהמשך התקשר הנאשם למATALON ואים עליו באומרו: "**אם לא תשלםנו אני אגיע אליכם הביתה ונראה מי גבר. אני אבוא אליך, עשית טעות, אתה תשלם על זה בזוקר**". המATALON בתגובה ניתק את השיחה. בחולוף מספר דקותשוב התקשר הנאשם למATALON ואים עליו: "**אני אבוא אליך הביתה עם אנשים, אתה לא תנתק לי את הטלפון**". בתגובה אמר לו המATALON שהוא מאים עליהם וניתק את השיחה. בחולוף מספר דקות התקשר הנאשם בשלישית למATALON, צעק ואים

עמוד 1

עליו באומרו: "ילדים של קוראים תמר, יותם ורותם, אני יודע איפה הם מסתובבים, אני יודע איפה הם לומדים, האנשים שלי מעלה המשטרה, אנחנו נבוא אליכם, אליך ואל הילדים שלך ואני נסגור איתכם חשבון". המתلون ניתק את השיחה.

בשל מעשים אלה יויחסו לנאים שתי עבירות **איומים**, בגין סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז-1977.

2. עקב מספר דוחות, חילופי יצוג ואי התייצבות הנאשם לאחד הדיונים, ניתן מענה לכתב, לפני כב' הש' קרשן, ביום 1.3.17 והתיק הועבר לשמשת הראות לפני. הנאשם לא הכחיש כי יצר קשר טלפוני עם המתلونים, אך הכחיש כי איים עליהם או העלה דרישת כספית וטען שתוכן השיחות היו על מנת להסדיר את תיקון הרכב ולבחון אפשרות שלא לערב את חברת הביטוח.

מטעם התביעה העידו המתلونנים והחוקרת דנה גמזו אשר בין היתר גבהה את הودעת הנאשם. מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו, נופר בלולו.

תמצית פרשת התביעה

3. **המתلون**, יעקב שקרל, בן 49, תושב כפר-סבא, בעל חברה לקידום הפקות, העיד כי הוא נשוי למתлонנת ולהם שלושה ילדים (עמ' 14). למתلون אין היכרות מוקדמת עם הנאשם ולראשונה ראה אותו באולם בית המשפט במעמד מסירת העדות (עמ' 15). משהצגנו לו הודעותיו, אישר שהגיע למשטרה בקשר עם תיק זה ביום 18.11.14 שעاه 06:00 וביום 14.12.14. היהות וחלפו מספר שנים מאז האירוע ציין המתلون כי הוא לא זכר את פרטי האירוע במידויין אך השתדל לבדוק כמה שניתן. הוא סיפר שבמועד הרלוונטי הגיע בערב הביתה ומתлонנת סיפרה לו על תאונת הדרכים שאරעה ושנగרם נזק פח קל לרכב. היא סיפרה שמסרה את הפרטים לצד השני, אך לא הצליחה לקבל ממנו את הפרטים שלו, הצליחה רק לצלם את מספר הרכב שלו, "ויהיה סוג של מתח, **היא השתדרה לנסוע כמה שיוט מהר**" (עמ' 15, ש' 11). לדבריה, עד הגעת המתلون הביתה, המעורב בתאונת (ה הנאשם) התקשר אליה כבר שלוש פעמים ו"בצורה מאימת דרש ממנו סכום של... בין 40,000-30,000 ₪ **שיהיא תשלם לו**" (עמ' 15, ש' 13). המתлонנת אמרה לו שיש ביטוח, שיעביר את הפרטים וכך זה צריך להסתיים, אך הנאשם דרש שוב ושוב לקבל את כתובתה "**כדי שיגיע אליה. היא חשה מאושמת כי תאונת דרכים קלה בין שני כלי רכב לא אמורה להגע**" ולסיטואציה שדורשים ממנו במחוזן **עשרות אלפי שקלים ורוצים להגיע אליה הביתה. אלה דברים שקורים יום יום**" (עמ' 15, ש' 15). המתلون העיד שכש הגיעו הביתה המתлонנת "**היתה נרעשת**" שסיפרה לו זאת. למחזרת, משגב המתلون בערב הביתה, סיפרה לו המתлонנת שה הנאשם התקשר אליה עד שלוש פעמים (בזה"כ שש פעמים) עם דרישת חזרה לקבל עשרות אלפי שקלים ואת כתובתה כדי לבוא אליה. "**היא הייתה מאוד מפוחדת**" וביקשה את עזרת המתلون (עמ' 15, ש' 22). המתلون לicked את מספר הטלפון של הנאשם והתקשר אליו. לדברי המתلون הנאשם "**התחיל לדבר בצורה שאני מכיר רק מסרטים כמו זינזנה או סדרות כאליה, התחיל לאיים. הוא אמר לי לחת את הכתובת שלי, שהוא יבוא אליו, יראה לי מי גברפה וכוכ'**", שפה שזה או שעוצרים את זה או דברים שיכולים להתפתח לדברים שאני קורא עליהם בעיתונים" (עמ' 15, ש' 25). המתلون ניתק את השיחה, אך בעבר מספר דקות שוב התקשר אליו הנאים והמשיך **לאיים שיבוא אליו עכשו ושיתן לו את הכתובת שלו**. המתلون אמר לו שאם לא יפסיק ייאלץ לפנות למשטרה כי הוא חש מאויים, אך הנאשם אמר לו **שהאנשים שלו מעלה המשטרה ושהם יבואו**

ויסגרו איתו חשבון (עמ' 15, ש' 29). המתלונן שוב ניתק את השיחה, אך הנאשם אמר לו: "אני מכיר אותו, אני יודע עליו, מכיר אותו טוב יותר מאשר מכיר את עצמו, אני יודעת עליו פרטיהם, לבת הקטנה שלן קוראים תמר, יש לך בן קוראים לו יותם ובן גדול קוראים לו רותם. אלה שמונות ילדי. אני יודעת איפה הם לומדים, איפה הם מסתובבים, אני אגיע אליכם ואסגור אתכם חשבון... רואים את זה בסרטים בחו"ל של המafia, זו הנקודה שסגרתי את הטלפון, זה היה בערך 20:00 ונסעתי לתחנת המשטרה מיד ההרגשה מאוד לא נעימה (בוכה)" (עמ' 16, ש' 1).

המתלונן סיפר שביום 14.12.14 הוא הזמין לתחנת המשטרה וනחקר באזהרה, זאת מטעם שהנائب בחקירהו מסר שהמתלונן הוא זה שאימם עליו. לדברי המתלונן הוא העמד בסיטואציה מאוד לא נעימה, במעמד של חמוד, כשלנקחו ממנו טביעות אצבע ונש��ו האישית הוחרם. הוטחה בו גירוש החשוד לפיה הוא זה שאימם עליו, אך המתלונן העיד שכלל אינו משתמש בשפה כזו. לדבריו, אם לא היה חש איזום ממש עליו ועל בני משפחתו, כשהנائب נוקב בשמות ילדיו וטוען שהוא יודע היכן הם מסתובבים, לא היה פונה למשטרה (עמ' 16, ש' 12).

4. בחקירה הנגדית אישר המתלונן שלא נכח בעת שיחות המתלוננת עם הנאשם והפרטים נמסרו לו לאחר מכן על ידי המתלוננת (עמ' 16, ש' 29). המתלונן הופנה לכך שבהודעתו מסר שהתקבלה אצלו שיחת טלפון מהנائب במספר מזוהה ואילו בעדותו מסר שהוא זה שהתקשר ראשון לנائب והשיב שאט מסטר הטלפון של הנאשם קיבל מהמתלוננת והתקשר אליו ראשון (עמ' 17, ש' 11). המתלונן סיפר שהנائب לא הזדהה בשם אר טען שהוא "בעל הרכב" (עמ' 17, ש' 24), אם כי לאחר מכן סיג ואמר "התחששה הייתה שהוא בעל הרכב, כיוון שהוא לא נתן לנו את פרטיו ואת הפרטים שלו קיבלנו מהמשטרה כי רצינו להבהיר את זה לחברות הביטוח" (עמ' 18, ש' 2). המתלונן השיב שלא קליט את השיחות עם הנאשם גם המתלוננת לא עשתה כן. המתלונן הוסיף מספר ימים לאחר הגשת התלונה סיפרה לו המתלוננת שהתקשר אליה אדם שהזדהה כאחיו של הנאשם "ורצחה שתגידי לו לבדוק מה חקרו אותה במשטרה ומה היא אמרה במשטרה" (עמ' 18, ש' 20).

הוגשו הודיעות המתלונן מיום 18.11.14 ساعה 15:46 (נ/א) ומיום 14.12.14 ساعה 20:06 (נ/א).

5. **המתלוננת**, מיל' שבתאי, כבת 48, צורפת ומעצבת תכשיטים, העידה על ארוע התאונה. לדבריה, נסעה כמעט של בינה בן ה-18 ברוח' ויצמן בכפר-סבא ורכbam התחכר ברכבו של הנאשם. הנאשם יצא מרכבו "**ופה התחליה התלהמות של הבוחר**" (עמ' 20, ש' 2). המתלוננת ניסתה להרגיע את הנאשם אך הוא "**התחיל לעזוק ולעוזר עניין ובלגן, הוא צעק**" (עמ' 20, ש' 5). המתלוננת מסרה לו את תעודת הביטוח ורשון הנήגה אך מהנائب רק את מספר הרכב. משהגיעה לביתה, בחłów כשעה, התקשר אליה הנאשם ו אמר שהוא החליט שבנה שם בתאונה "**ואני לא יודעת עם מי יש לי עסק והוא רוצה כסף והרגשתי שוב את הלץ**" (עמ' 20, ש' 10). המתלוננת הגיעה את הנאשם והפנתה אותו לחברת הביטוח. יומם לאחר מכן התקשר אליה שוב הנאשם, מספר פעמים, ובשיאו האחרונה **ביקש לקבל את כתובתה אך היא סירבה למסור לו**. המתלוננת התקשרה לבעליה וסיפורה לו אודוטת התנהלותו הנאמם. בערב המתלונן אמר למצלמתו שדיבר עם הנאשם ושהוא הולך למשטרה כי הנאשם אמרו על הילדים והזכיר את שמות הילדים (עמ' 20, ש' 18). למחמת, נגשה המתלוננת לתחנת המשטרה על מנת להatelונן ולקבל את פרטיו הנאים (היות ולא מסר לה במעמד התאונה). ביום 11.12.14 זומנה המתלוננת לתחנת המשטרה ונקירה תחת אזהרה בחשד לתקיפות הנאשם מטען בחקירהו שהמתלוננת תקפה אותו (עמ' 20, ש' 31).

6. בחקירה הנגדית סיפרה המתלוונת שהנאשם **התקשר אליה לאחר התאונה והזדהה בשםו "איתי"**. היא הפנתה למספרים השמורים בניד שלה שם שمراה את מספר הטלפון של הנאשם תחת השם "**איתי תאונה**" (עמ' 21, ש' 26). עוד צינה כי יומיים לאחר שסירה הودעה במשטרה התקשר אליה אדם שהציג עצמו בתרור Ach של הנאשם וגם את מספר הטלפון שלו שمراה תחת השם "**אח איתי תאונה**". המתלוונת אישרה שהמתלוון לא נכח בזמן שיחותה עם הנאשם ושלא הקילטה את השיחות (עמ' 22, ש' 21). בזמן התאונה היו עמו הנאשם ברכבו אשתו וילד או ילדה בכיסא (**עמ' 22, ש' 30**).

7. **החוקרת דנה גמצו** גבתה את הודעת הנאשם (**ת/4**). כמו כן, הוגשו, בהסכמה, מזכירים שערכה, כדלקמן:

מצרך מיום 27.11.14 (**ת/1**) לפיו שוחחה טלפוןית עם המתלוונת על מנת לברר עמה פרטי האירוע לפני תחקור את הנאשם. לדברי המתלוונת, בעקבות תאונה שאירעה עמו הנאשם, כישיבה לצד הנהג כהורה מלאה, מסרה לעיתום פרטים. למעט מספר הרכב שלו, אותו רשמה בעצמה, הנאשם לא מסר פרטים. בשעתים לאחר התאונה **התקשר אליה הנאשם ואמר כי רוצה כי 40,000 ₪ ושתכטבו שהבן שלה אשם**. הוא ביקש את כתובתה ופרטיה. עוד אמר **ישולםו על זה ביזוקר**. בחולף יום או יומייםשוב התקשר אליה ואמר לה שהיא חיבת לשלם לו. **אימס כי יראו מי הוא**. הנאשם התקשר כ-6 פעמים והעבירה את הטיפול לבעלתה. בעת התאונה **הנאשם התלהם מהרגע הראשוני**.

במצרך מיום 14.12.14 (**ת/3**) צינה החוקרת כי הנאשם לא הייתה צריכה למסור שזמון, ובמקום זאת הגיעו שני אנשים שהזדהו כאביו ואחיו ובקשו לדעת במאן מדובר. לא נמסרו לשניים פרטים וכי שהזדהה כאחו הנאשם התרעם ועזב את המשרד. הנאשם זומן בשנית והפעם הייתה צריכה לחקירה.

בשיחה עם המתלוונת מסרה כי קיבלה שיחת טלפון מאדם שהציג עצמו כאחיו של הנאשם ושאל אם הוגשה תלונה ומה מידת הנזק ברכב.

בחקירה הנגדית השיבה החוקרת שלא ראתה לגבות הודיעות מудדים לאורע התאונה ולהתרחשויות שאחריה, כמו גם מבנה הנהג של המתלוונת (עמ' 12, ש' 1 ואילך; עמ' 13, ש' 28). עוד השיבה שלא ערכה בדיקה במכשיר הסלולרי של המתלוון על מנת לאשש הטענה שנכנסנו שיחות מהנאשם ומה מספן (עמ' 12, ש' 15). היא גם לא מצאה לנכון לעורוך עימות בין הנאשם למתלוון אף ששניהם הסכימו לכך (עמ' 14, ש' 1). החוקרת צינה שעובר לגבית הודיעתו ביקש הנאשם להתייעץ עם עורך-דין והוא אפשרה לו לעשות כן (עמ' 13, ש' 9).

גירושת הנאשם

8. בהודעתו **ת/4** הכחיש הנאשם כי איים על המתלווננים. לטענותו, בנה של המתלוונת, נהג חדש, לא רצה לחתת לו פרטים; לפניו שהווטחו בנאשם שמות המעורבים, ציין "**בואי נגיד שאני יודע למי מדובר, משפט' שקרל... אמא שלו בשם מיכל שבתאי, הילד הוא רותם שקרל"**; בנה של המתלוונת היה עם פלאפון ביד, "חתר לי חצי רכב והעיף לי את כל האוטו למדרכה"; הנאשם היה עם אשתו ובתו בת ה-4 ש"עפה מתחת לכיסאות וקיבלה מכחה"; הנאשם נטל דף ועט ואמר למתלוונת שתחחותם שהם אשימים בתאונה אך היא סירבה; הנאשם אמר "אין בעיה אל תחתמי ואני מזמין משטרת"; המתלוונת ביקשה שלא יערב ומסרה לו את מספר הניד שלה. הוא צילם את מספר הרכב; התברר שמספר הביטוח שמסרה לו לא היה נכון; לאחר התיעצחות עם דודתו, עוסקת בתחום הביטוח, התקשר למתלוונת על מנת לנסות לפטור את העניין ללא מעורבות של חברת הביטוח; הוא הציע לה "**שנסתדר ואפילה נעשה חצי חצי במכה, אין לך**

בעיה, אבל שرك תבוא להסתדר איתני"; המתלוננת אמרה שהוא לא מודה ולא משתפת פעולה; למשך התאונה לא הזמן הנאשם משטרה כי המתלוננת אמרה לו שהיא בהמשך תודה ותגיד לחברת הביטוח שהוא מודה באשמה של הבן שלו; לאחר שההתיעץ עם עורך דין על מנת להגיש תביעה קטנה, אשר אמר לו ללקחת מספר תעודה זהות של הנהג, כתובות מגורים ופרטיו פוליסת ביטוח של הרכב, התקשר הנאשם שוב למתלוננת וביקש את הפרטים הנ"ל, אך היא אמרה שתחזר אליו בהמשך; כעבור 15-20 דקות שוב התקשר אליה הנאשם והמתלוננת לא מסרה לו את הפרטים, **"היא ממש חוצפנית חבל על הזמן. והיא ניתקה לי את הטלפון בפנים"**; חזר אליו בעלה "קוראים לו יקי שקרל" והחל לאיים עליו "שהזה יגמר רע" אם שוב יתקשר למתלוננת. עוד איים שהוא "עוד יאתר אותו ואתה לא יודע מה אני אעשה לך" ונתקע; הנאשם חזר למתלון ואמר לו שלא איים עליו ושאם הם לא מוסרים לו פרטים של הבן הנהג הוא ילך למשטרה והמתלונן השיב לו "לך למשטרה, אין בעיה"; החוקרת תהatta מדוע חזר הנאשם למתלון אם איים עליו, והנאשם השיב: "כי רציתי לחזור אליו ולראות מה הבעיה שלו, למה הוא מאים. אני לא מפחד מאויומים"; לגבי הנזק ברכבו, טען הנאשם - **"בסוף סידרתי את האוטו מכספי ואמרתי שאני לא רוצה מהם כלום"**; הנאשם השיב שככל לא פנה לחברת הביטוח כי אין לי כוח לדברים אלו. לroit, לעשות..."; הוא שילם עבור תיקון הנזק 1,500 ש"ח לרמות שהתיקון אמר היה עלות לו 3,000 ש"ח, אך פנה לאדם "מיוחד שעשה לי את זה בחוץ"; לדברי הנאשם **"אפילו אם הייתה זורקת לי 500 ש"ח בגלל ההרגשה היתני אומר בסדר, אם הם היו אנשים במצבה"**; **"אני לא אחד של תביעות בדברים כאלה"**; בהמשך, הוסיף הנאשם פרט מהותי וטען שלאחר התאונה המתלוננת "התנעה כמו לביאה ודחיפת אותי כשהתקרבתי לדבר איתנו" (עם בנה הנהג - א.ש.). ואמרה לי 'תזוז ממנו"'; הנאשם נשאל אם עידין את המשטרה אודות התאונה או האויומים שספג, לכאהר, והשיב **"רציתי אבל לא היה לי זמן ובסוף ירדתי מזה... אבל עכשו אני מתلون עליו אם הוא כבר פתח את זה."**.

9. עדותו בבית המשפט שב וטייר הנאשם את תאונת הדרכים והציג את הפגיעה הקשה ברכבו, "משמעכו אותי", ואת העובדה שהוא קיבל מכח ובתו התינוקת "קיבלה הלם מהבום חזק". המתלוננת פנתה לנאשם ואמרה לו "אל תדבר עם הבן שלי", אם כי בהתחלה אמרה "סליחה סליה". הנאשם סיפר שבמקרים הי' הרבה עדים לתאונה ולהתנהלות המתלוננת לאחריה, עד כי **"היה בן אדם שאמר שרائي הכל ואני יכול להיות עד"** (עמ' 26). משגב לבתו ונעזר בדוחתו שהיא סוכנת ביטוח, התברר שפרטיו הביטוח שמסרה המתלוננת שגויים. הנאשם התקשר למתלוננת וביקש ממנו סכום של 1,000 ש"ח על המכחה "אני אספוג את כל השאר" (עמ' 27, ש' 8), כשהוא מתכוון לתקן את הרכב בשטחים שם יותר זול". לאחר שבמקרים התאונה דחפה המתלוננת את הנאשם ולא אפשרה לו להתרקרב לבנה, בשיחת הטלפון בעבר אמרה לו שהם לא מודים באחריות לתאונה ושhai לא נתנת לו פרטים ו"תעשה מה שאתה רוצה". הנאשם התקשר שוב למתלוננת וביקש את פרטי הביטוח המדוייקים, אך משיסרבה שוב לתת לו פרטים אמר לה **"את יודעת מה עזבי הכל בסדר, באתי לאשתי אמרתי לך עזבי אני אספוג את זה, כמה שזה עלה עלה... שפטתי אותך לכך זכות, אמרתי כנראה אין להם והוא לא רוצה להודות"** (עמ' 27). בערב התקשר לנאשם בעלה של המתלוננת ואיים עליו כמפורט בהודעתו. הנאשם העיד כי השיחה עם המתלונן התנהלה כשחבר של הנאשם לצדונן, והשיחה הוקלטה על ידי החבר באמצעות הטלפון - ואולם, **"אחרי חדש נאבד לו הטלפון ואין את ה הקלטה... ומה זה התבאסתי ואם הייתי משמע לך את זה אתה היה בהלם"** (עמ' 27, ש' 23). לדברי הנאשם מאחר ואמר למתלון שיגש להتلון עליו במשטרה, הקדים אותו המתלונן והגיש תלונה ראשון. עוד טען הנאשם כי המתלונן החזוף זהה ממנה שאני יאשר אותו בפיسبוק, הוא שולח לי בקשה חברות בפיسبוק, לא אישרתי ולא דיברתי, כלום, אני מציג לבית המשפט בבקשת אישור חברות בפיسبוק ממנו" (עמ' 27, ש' 29). הנאשם טען **שכלל לא התקשר למתלונן, גם לא לאחר שיחת האים שקיבל ממנו**.

10. בחקירה הנגדית הופנה הנאשם לסתירה בין האמור בהודעתו לבין עדותם בבית המשפט, כשהבodoreתו ציין שחוור למתلون בשיחת טלפון ושותח עמו ובעדותו טען שככל לא התקשר למתلون - על אף שההנשם "כנראה יש פה טעות" (עמ' 29, ש' 3); לאחר מכן, ניסה לתרץ ולהסביר שחוור למספר הטלפון שהופיע לו על הגז לאחר שהמתلون התקשר אליו ולא תפס אותו (עמ' 29, ש' 7), אך משהוטחו בו דבריו בהודעה לפיהם "חזרתי אליו ואמרתי לו שלא איים", השיב "יש פה טעות בתיק זהה למזרי... זה מוזר לי" (עמ' 29, ש' 12); לאחר מכן, טען שהחוקרים "רושמים מה שהם רוצים", אך משהוטча לחתימות המתנוסות על גבי גליונות ההודעה, השיב, במצפיע, "**זה לא החתימה שלי**" (עמ' 29, ש' 20). מושנאל פיצד לא הופנה תשומת לב סינגוריטו לפרט כה מהותי, השיב "גם אם הסינגורייט נתנה לי לקרוא יכול להיות ששכחתי" (עמ' 29, ש' 27); הנאשם שב וטען שהמתلونנת מסרה לו פרטי ביטוח שגויים, אך מושנאל אם יש בידו הדף שבו הפרטים שמסרה לו השיב "**לא שמרת**" (עמ' 30, ש' 17); הנאשם טען שהמתلونנת לא מסרה לו את שמו של הבן, השיב "**לא ידוע, אם רשות לך בהודעה שלי אז אולי היא רשמה**" (עמ' 31, ש' 5); מושנאל מודיע לא הגיש תלונה כנגד המתلونנת לאחר שתקפה אותו וסירבה למסור לו פרטים, השיב "צריך לבוא עם פרטיים למשטרת" (עמ' 31, ש' 14). הטעתה אוטי כנראה, היא אמרה לי שאני צריך הרישוי של המתلونנת, וזה השיב "אודה (דודתו סוכנת הביטוח - א.ש.) הטעתה אוטי כנראה, היא אמרה לך שצילם את השיחה עוד פרטיים חזך מזה" (עמ' 31, ש' 14); מושנאל מודיע לא הביא את חברו לעדות, זה שלכאורה הקليل את השיחה המאיימת בינו לבין המתلون השיב: "**נכוון, אני רוצה להביא אותך, אבל מה לעשות שהוא חבר שלא רוצה לבוא לבית משפט, הוא אומר לי עוזוב אותך אני לא רוצה להטערב**" (עמ' 32, ש' 1); הנאשם נשאל אם סיפר בחקירה במשתראה שישחת האים מצד המתلون הוקלה על ידו או שהקלטה נמחקה, והשיב "**לא זוכר**". לאחר מכן, שינה גירסתו ואמר "**אמרתי והיא לא נשמה**" (עמ' 32, ש' 14); לאחר מכן, טען הנאשם כלפי המתلون - "אתה ידוע שיש לך הבן אדם זהה?", אך מושנאל כיצד יודע שיש לו נשק, השיב: "**נראה לי שהוא עובד באבטחה, אני לא יודע, אני לא מכיר**". מושנאמר לנายนם כי המתلون עובד בחברה לניהול וקיים הפקות השיב "**לא ידוע**" (עמ' 33, ש' 3); בנגדו לאמור בהודעה, שם טען הנאשם כי תיקן את הנזק לרכב תמורה 1,500 ₪, בחקירה הנגדית טען הנאשם **ועלות תיקון היתה קרוב ל-3,000 ₪** (עמ' 33, ש' 23); מושנתקש הנאשם להראות תמורה של הנזק שנגרם למכוניתו השיב: "**יש לי 2000 תמנות בפלפון אולי נמחק ואולי לא**" (עמ' 34, ש' 11); בסוף עדותו הlein הנאשם על התנהגות המתلونת לאחר התאונה - "**הילדה שלי קיבלת מכח בראש, איךפת להם? הם שאלו מה שלום הילדה?** **כלום... חזך מלתקוף הם לא עשו כלום, לא חցינו להזמין לי אמבולנס... לא אמרו בוא תשתה מים כלום**" (עמ' 34, ש' 29).

11. **אשת הנאשם**, נופר בלוויו, העידה על נסיבות התאונה. בנגדו לדברי הנאשם, היא ציינה שמיד לאחר התאונה ניגשה אליהם המתلونת על מנת לברר שלא נפגעו - "**קודם כל היא ירצה, אמת שבדקה שהכל בסדר איתנו, עם הילדה, שאר אחד לא נפגע**" (עמ' 35, ש' 31). לדבריה, מושנישה הנאשם לשוחח עם בנה הנגה, היא דחפה אותו "כאילו היא הייתה סהרונית צאת נלחצה" (עמ' 35, ש' 32). לאחר מספר פעמים שההנשם התקשר למתلونת והיא מתחמקת ממנו, התקשר אליו המתلون ואים עליו, **כשהוא טוען שהוא עובד עם המשטרה ועם הבטחון**". לטענת העדה היא שמעה את דבריו האים כי "זה היה על רמקול" (עמ' 36, ש' 15). לאחר מכן, המתلون הגיע תלונה במשתראה וכן גם עשה הנאשם. **בשלב זה של העדות העיר הנאשם לעדה "לא התלוננתי במשטרת", והיא השיבה לו "למה לא התלונنت? בעיה שלך, הוא איים על החיים שלך"** (עמ' 36, ש' 22).

בחקירה הנגדית השיבה העדה **ועלות תיקון הנזק ברכב הנאשם עמדה על כ-1,000 ₪** (עמ' 36, ש' 32). מושנאל הודה אם יודעת שישחת האים הוקלה בידי חברו של הנאשם, שב הנאשם והतפרץ לדבריה

ואמר: "אבד לו בים", אך העודה השיבה, "אני יודעת שהטלפון לא היה תקין, שהוא כזה, אני לא בדיק עוקבת" (עמ' 37, ש' 1). העודה טענה שלא הגיעו למשטרת תלונה כנגד המתלוון בשל העובדה שבתה בת ה-7 סובלת ממחלה פרקית והוא עסוקה בדאגה לביריאותה. העודה אף טענה שהנאשם כלל לא התקשר למתלוון, אלא היה זה המתלוון שהתקשר לנאים פעם אחת (עמ' 37, ש' 9). משנשאלת העודה כיצד היא טוענת שהמתלוון איים על בעלה, בין היתר, בהזקתו שהוא עובד עם המשטרה וכוחות הבטחון, ואילו הנאים בהודעתו ובעדותו כלל לא מצין פרטים אלה, השיבה - "זה מה ששמעתי שהוא אמר" (עמ' 38, ש' 7).

טייעוני ב"כ הנאים

12. ב"כ הנאים ביקשה לזכותו מהמייחס לו באישום הראשון זכי מלא ובאשר למiosis לו באישום השני, ביקשה לזכותו, לכל הפחות, מן הספק. באשר לאישום הראשון טענה הסניגוריית כי דבריו של המתלוון בקשר עם אישום זה הם עדות שמיעה אשר אינה קבילה, שכן המתלוון אישר ששמע על הדברים שהuid עליהם מפני אשתו המתלוונת. לדבריה הנאים נחקר אודוט האישום הראשון מידע שנמסר לחוקרת במסגרת הودעתה הראשונה של המתלוון ומוביל שהמתלוונת מסרה גירסתה בהודעה מסווגת. המזכיר **ת/1** נרשם טלפון, לכארה, מפני המתלוונת אך אינם מהווים תחליף ראוי להודעה מסווגת שנגנית כדין, אך שלמעשה הנאים נחקר תחת זהירה על סמך פרטי מזכיר טלפון בלבד, מזכיר שמקלו מועט ביותר, ככלא ניתן לדעת, למשל, אם אכן המתלוונת היא הדוברת בשיחת הטלפון בלבד, מעבר לכך, המתלוונת לא נחקרה בהודעתה אודוט תקיפה הנאים והמשטרת לא זימנה את בנה הנאג למסירת גירסתה אודוט האירועים לאחר התאונה. למעשה, כך הסניגוריית, קריית עדותה של המתלוונת בבית המשפט מעלה כי היא לא מוכיחה ביצוע עבירה של אויומים מצד הנאים, כאשר לכל היותר ההתנהלות בין הנאים למתלוונת "דומה מהי היום".
לקוצר בתקשות, תקשורת לא ברורה וכדומה. בנוסף, כאשר המתלוונת מגיעה למשטרת יומיים לאחר התאונה, ביום 19.11.14, יומם לאחר שהמתלוון הגיע לתלונה כנגד הנאים, היא לא מגישה תלונה, אלא מסתפקת בניטילת פרטיים אודוט הנאים על מנת למלא את טפסי הביטוח (**ת/5; ת/6**).

באשר לאישום השני, הפנטה ב"כ הנaims לאי בהירות בගירסת המתלוון כך שלכאורה עולה מהודעתו **ג/1** שהנאים התקשר אליו ראשון ואילו בעדותו טען שהוא זה שהתקשר לנאים ראשון בעקבות בקשה המתלוונת; המתלוון לא יכול לומר אם שוחח בפועל עם הנאים משלו וידע זהותו, וכן גם המשטרת חדרה באי מיצוי חקירת התקשות; לא נערכו עימות בין הנאים למתלוון על אף הסכמתם לעריכת עימות. ב"כ הנאים הייתה ערוה "לכך שעדו של הנאים בבית המשפט בהיבטים מסוימים הייתה בעיתית", אך טענה שההתשתית הריאיתית שהציגה המאשימה אינה מספקת להרשעה בפליליים.

דין והכרעה

13. לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם, ולאחר שעניינתי במוצגים וקרויתי את פרוטוקול הדיון, אני קובע כי המאשימה הוכיחה, מעבר לספק סביר, כי הנאים ביצעו שתי עבירות אויומים, כמייחס לו בכתב האישום, ועל כן, יש להרשינו בביצוע העבירות. להלן יבואו טעמי.

14. שמעתי בקשר רב את המתלווניםיהם ואני נותן אמון מלא בדבריהם, זאת לאחר שהתרשםתי באופן בלתי אמצעי מהאוף בו מסרו עדותם, באופן קולח ושוטף, תוך שהם מנסים להיזמד עד כמה שניתן לפרטיו האروع - בחולף כ-3 שנים

מאז המקרה - ונמנעים מהגאים או להשחרר את הנאשם מעשו. כמו כן, התרשםתי משפט גוף מעלה דין העדים כי חוו את האירועים עליהם סיפרו בעודتهم, והיטיבו לתאר את שם הנאשם ואת היותו של הארווע חריג בכך שהם הם וכזה שרשמי נותרו בהם עד היום. כך סיפה המתלוונת כיצד החל הנאשם **"להתלהם"** מיד לאחר ארוע התאונה כשהוא מתנהג כלפיו באופן אגרסיבי; כך המשיכה לתאר כיצד התקשר אליה הנאשם מספר פעמים, אף לאחר שמסרה לו כי הענן **"יפתר בין חברות הבתווח, ודרש, במפגע, לקבל את כתובת מגורייה;** וכן תיארה כיצד איים עליה שאינה יודעת **"עם מי יש לה עסק"** והמשיך לדרכו כסף, תוך שהיא מרגישה את הלץ.

המתلون, מצדיו, העיד על **מצבנה הנפשי** של המתלוונת מיד לאחר קבלת שיחות הטלפון מהתגאי, כשהיתה **"נרעשת"**, **"מאוד מפוחדת"** ותיארה אווירה של **"סוג של מתח"** מצד הנאשם לאחר התאונה. עוד העיד המתлонן אודות המלל המאיים שהפנה הנאשם כלפי המתלוונת - כפי שהיא סיפה לו - באופן המתישב עם עדותה ועם דבריה לחוקרת כפי שתועדו במסמך **T/1**. המתلونן אף סיפר אודות המלל המאיים שהפנה כלפיו הנאשם, כמפורט בכתב האישום, וניכר היה בו שהדברים היו קשים והשפיעו עליו בצורה קשה, **עד שנשבר ובכה במעמד מסירת העדות**, באופן כן ואוtentiy, כשדיבר על האיום שהפנה הנאשם כלפיו ידיו, בידועו, לכאורה, את שמותיהם והיכן הם מסתובבים (עמ' 16, ש' 6).

15. הנה כי כן, משנתתי אמון מלא בדברי המתלווננים וקבעתי כי הם מהימנים עליי, הרי שהוכחו העובדות הכלולות בכתב האישום, כאשר לא יכול לkom חולק שביטויים כגון: "אני ERAה לך עם מי יש לך עסק"; "אדאג שהבן שלך לא ינаг יותר" - כמייחס לנאים באישום הראשון; וביטויים כגון: "אם לא תשלמו אני אגע אליכם הביתה ונראה מי גבר"; "עשית טעות, אתה תשלם על זה ביוקר"; "אני יודע איפה הם (הילדים - א.ש.) מסתובבים, אני יודע איפה הם לומדים, האנשים שלי מעל המשטרה, אנחנו נבוא אליכם... ונסגור איתכם חשבון" - כמייחס לו באישום השני - הם ביטויים העונים על יסודות עבירות האויומים, ומטרתם להפחיד את המתלווננים תוך איום בפגיעה שלא דין בגופם.

16. באשר לטענת הסניגורית הנכבדה כי לא מלא המלל המייחס לנאים באישום הראשון הוכח, שהמתלוונת לא העידה על כך בבית המשפט באופן מלא, הריני להפנות לסעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תש"י-1971 אשר קובע כדלקמן:

"עדות על אמרה שנאמרה בשעה שנעשה, לפי הטענה, מעשה עבירה, או בסמוך לפניו או לאחריו, והאמרה נוגעת במישרין לעובדה השיכת לעניין, תהא קבילה אם אמר אותה אדם שהוא עצמו עד במשפט".

אין חולק כי המתלוונת הייתה עדה במשפט. אין גם חולק כי המתלוונת העידה שהנתגאי אמר לה ש"היא לא יודעת עם מי יש לה עסק והוא רוצה כסף" (עמ' 20, ש' 11) וש"הוא יdag שלבן שלו לא יהיה רשיון" (עמ' 20, ש' 19). המתלוונת השמייה מעודתת את העובדה שהנתגאי דרש ממנו סכום של 40,000 ₪, כמפורט באישום הראשון. ואולם, על דברים אלה העיד בעלה המתلون. וכךולה מסעיף 9 הנזכר לעיל, עדותם קבילה כראיה. בនוסף, ולמעלה מן הצורך, מצין כי בשלב עדותו הראשית של המתلون, עת סיפר על הדברים שמסרה לו אשתו המתלוונת בזמן אמת, לא העלתה ההגנה כל התנגדות ולא טענה שמדובר בעדות שמיעה וגם מטעם זה קיבלם דברי המתلون כראיה אודות דברים שמסרה לו המתלוונת על שייחותה עם הנאשם וזאת לאמתות תוכנם.

הוא הדיון באשר כאמור במסמך **T/1**, אשר כולל פרטים אותם מסרה המתלוונת לחוקרת (לרבות דרישת 40,000 ₪ עמוד 8

מצד הנאשם). המזכיר הכול את גירסת המתלוננת, בתמצית, הוגש בהסכמה, ולא כל הסתייגות מצד ההגנה לאמור בו או לעדויות השמיעה שבו. משכך, יש לראות בו כמשמעות המתלוננת וכמחזק את עדות המתלונן אודות הדברים שמסרה לו בזמןאמת. וידגש כי המתלוננת כלל לא נחקרה אודות האמור במסמך **ת/1**.

הוסף לכך את המצב הנפשי של המתלוננת - כמתואר על ידה וכמתואר על ידי המתלונן בעדותו - והרי לך תמונה ראייתית ברורה של התרחשויות האירועים ותחושים המתלוננים בעת האירועים ולאחריהם.

17. לא ראוי בעובדה שגירסת הנאשם תחת אזהרה נגבהה לפני מסירה המתלוננת תלונה "רשמית" כנגד הנאשם, בדבר שבשיגרה - שאיני רואה בו פסול - מטיצה המשטרה בחשודים גירסאות מעורבים אף אם אלה הושגו בנסיבות, בהקלות, בהזנות סתר או בחקירות גלוות "רשימות". עיקר העובדות המיוחסות לנ宴ם היו לנגד עני החקורת משיחת הטלפון שערכה עם המתלוננת ומהדברים שנרשמו מפה במסמך ומדובר המתלונן בהודעתו, הקבילים כרואה לאמתות תוכן גירסת המתלוננת, ומחזקים את דבריה.

18. באשר לאישום השני, לא בכדי נמנעה הסניגורית מלתקוף, בסיכוןיה, את מהימנות המתלונן שכן, כאמור, עדותו לא לקתה בסתיות מהותיות או בפирוכות. הסניגורית הפנתה לנקודה אחת - אמ衲 מעדות המתלונן עולה כי הוא זה שהתקשר לנ宴ם ראשון, לבקשת אשתו המתלוננת, ואילו מההודעה **ג/1** (שורה 2) עולה שכואורה הנאשם הוא זה שהתקשר ראשון למתלונן, אך בהמשך ההודעה, בשורה 20, מספר המתלונן שהמתלוננת "סירה לי שהיא מפחדת אני התקשרתי אליו והפנתי אותו לביטוח וביקשתי ממנו שלא יתקשר יותר ואז התחל לאיים ולקלל ניתקטי ואז הוא התקשר וכן התגלגל את העניין של האיים שלו" - כך שאין לראות בדברים ממשום סתייה.

19. אי עriticת עימות בין המתלונן לנ宴ם ואי רישום מדויק של מספר השיחות שנערכו בין הנאשם למTELוננים, או של כיוון השיחות, לא עולמים כדי מחדרי חקירה, או כמחדרים ככל הפגעים בזכיותו הדיניות ומהותיות של הנאשם, שההתמונה הראייתית ברורה. כך גם אי חקירת המתלוננת אודות "דחיפה" של הנאשם לאחר אירוע התאונה (במאמר מוסגר יציין שהתרשםתי שגם הדפה המתלוננת את הנאשם מלהגיע לבנה הנג הצער, הרי שהיא זה משומ התנהגות האגרסיבית והמתלהמת של הנאשם בעת האירוע) ואי חקירות עדדים ממקום התאונה, לרבות בנה של המתלוננת (ה宴ם העיד שבידו עד ראה שהוא מנע מלהביאו לעדות) לא הביאו לפגיעה בהגנת הנאשם, בניסיבות התמונה הראייתית של תיק זה.

20. מנגד, עדותו הנתבע לא הייתה אמונה עלי' וממצאי דבריו בלתי מהימנים. כמו כן, התרשמה שעdetת ההגנה, אשת הנאשם, נחלצה לעזרת הנאשם ועדותה הייתה מוטה לטובתו, למעט במקרים מסוימים שambilי משים דווקא חיזקו את ראיות התביעה. להלן יפורטו פירכות בדברי הנאשם, לצד סתיות מהותיות בין דבריו המשטרה לדבריו בבית המשפט ובין דברי הנאשם לדבריו אשתו - פירכות וסתירות המבאים אותו לדוחות גירסת הנאשם כבלתי אמונה:

- הנאשם טען בהודעתו שלא הזמן משטרת לאחר התאונה כי המתלוננת הודיעה לו שתודה באשמה ותיטול אחריות, אך גירסה זו אינה מתיחסת עם העובדה שפועל המתלוננת לא הסכימה לחתום על מסמך, במעמד(arous), לפיה האחריות לתאונה רובצת על בנה הנג.

הנאשם בעדותו ציין שהוא "לא אחד של תביעות ודברים כאלה", אך למורת זאת טען בהודעתו שהתקשר למתלונים מספר פעמים, לאחר שנוצע בעורף-דין, על מנת לקבל פרטיהם "לצורך הגשת תביעה קטנה".

בהודעה טען הנאשם שעלוות תיקון הנזק ברכבו היה בגובה 1,500 ₪ ואילו בעדותו טען ששילם על התקון קרוב ל-3,000 ₪; אשתו, לעומת זאת, טענה שעלוות התקון הייתה כ-1,000 ₪.

ההקלטה של האイומים שהפנה כלפי המתלון - לכואורה "מלכת הראיות" - נעולמה באופן מסתורי. אין זה סביר שהנאשם לא שמר עותק מאותה הקלטה יקרת עור, אשר בכוחה היה להביא לזכיו מעוררת האיומים. עוד לא סביר שהנאשם לא סיפר לגובת ההודעה על קיומה של אותה קלטה. תשוביתו המתחמקות של הנאשם בעין זה (לפיין ההחלטה נעולמה לפני שנחקר במשטרה) איןן אמינות, וכן גם תשובתו לפיה סיפר לחוקרת אודiotape האקלטה אף זו לא רשמה את הדברים מפיו.

הנאשם נמנע מלhabיא את החבר שהקליט, לכואורה, את שיחת האיים מצד המתלון לעדות שיעיד על קר או על תוכן השיחה, אף שנכח במעמד השיחה והקליט אותה._CIDOU, הימנענות צד מלhabיא עד שעל פי כתיב השכל הישר והגיוון הבירא אמרו לתמן בגיןstein אותו צד, מחייבת בפועל את גירושתו. אשת הנאשם מסרה דברים סותרים באשר לנסיבות "היעלמות" ההחלטה - בעודו טוען שהטלפון של החבר "אבד לו ביום", טענה האשה שהטלפון "לא היה תקין".

סתירה נוספת בין עדות הנאשם לעדות אשתו - הנאשם טען שלאחר התאונה המתלוונת הייתה עסוקה בליךוף אותו ואילו לא ניתן לבירר אם נושא רכבו נפגעו או זוקקים לשיער, וזאת בגין הדעה שהמתלוונת ניגשה לרכיב הנאשם ובדקתה אם הנושאים, לרבות הבית הקטנה, נפגעו או זוקקים לשיער.

הנאשם בעדותו טוען שהוא אמורים שראו את התאונה ואת התנהלות המתלוונת לאחראית - "הוא לי עדים, הוא שם בקשר אנשיים שראו את הכל, היה בן אדם שאמר שראיתי את הכל ואני יכול להגיד" (עמ' 26, ש' 22) - אך גם כאן לא טרח להביא איש שיתמוך בגיןstein.

בהודעה טען הנאשם שהתקשר למתלון לאחר שאיים עליו ואילו בעדותו בבית המשפט הבהיר שהתקשר אליו לאחר שיחת האיים מצדוי, ולא סיפק הסבר לסתירה זו.

משהו הפנה הנאשם לסתירות מהותיות בין הודעתו במשטרה לעדותו בבית המשפט העלה טענות שונות ומשונות לפיהן דבריו לא נכתבו במלואם; החתימה המופיעה על גליונות ההודעה אינה חתימת ידו; החוקרת כתבה דברים סכלי לא אמר ועוד - כאשר הטענות והתහיות שהעליה הנאשם כלל לא הופנו להתייחסות גוברת ההודעה שהיתה עדה במשפט.

הנאשם העלה טענה (והפנה להודעת חיווי מסוימת בטלפון הנידג שלו) לפיה המתלון, לכואורה, שלח לו "בקשות חברות בפייסבוק" באופן השולל היתכנות להפניה איזומים מצדוי. ראשית, אין זו ידיעה שיפוטית כיצד מתבצעת שליחת "בקשות חברות" ובאיזה אופן ובהחלט יתכן - לאור העובדה שמדובר באפליקציה המהווה "רשות חברותית" - שבקשה זו נשלחת שלא באופן יומי על ידי המבקש כי אם בעקבות שיחות טלפון המתבצעות בין שני טלפונים סלולריים חכמים שלבעלים חשבון ב"פייסבוק"; שנית - זהה העיקר - המתלון העיד בבית המשפט ונינתה לנאם אפשרות מלאה לחזור אותו ולהפנות אליו כל שאלה רלוונטי, ואולם הנאשם, מטעמו הוא, נמנע מלהפנות

لمתלוון שאלת בענין, לכארה, מהותי במשפט. משלא ניתנה למתלוון אפשרות להגיב לדברי הנאשם ולהסביר אותו, שוב לא ניתן להעלות כלפי טענות בנושא זה.

.21. לאור האמור לעיל, מצאתי להרשיע את הנאשם במינוחם לו בכתב האישום, וכפועל יוצא מכך בשתי עבירות*איומיים*, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה היום, י"א חשוון תשע"ח, 31 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין, הנאשם
ובאות-כחו.